

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24Csp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121208210
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Mária Šadláková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:6121208210.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Mýtna 48, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Mýtna 48, proti žalovanej: A. D., E.. XX.XX.XXXX, I. K. B. E. K., Q.. D. XXXX/XX, právne zastúpená WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO: 50680552, so sídlom v Prešove, Duchnovičovo námestie č. 1, o zaplatenie 18.378,63 eur s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Máriou Šadlákovou,

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanej súd p r i z n á v a náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 06.04.2021 bola Okresnému súdu Trenčín postúpená z Okresného súdu Banská Bystrica žaloba žalobcu, ktorou sa v upomínacom konaní domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť sumu 18.378,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 21.07.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.12.2015 pod č. úverového účtu XXXXXXXXXXXX a reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX úver vo výške 22.000 eur , ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou pravidelných mesačných splátok. Dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve svoj dlh neuhradila, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 20.06.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Následne bola pohľadávka postúpená na žalobcu, ktorý si ju uplatňuje v tomto konaní.

2. V upomínacom konaní bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Tento odôvodnila tým, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto právny predchodca žalobcu nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru platne. Vzhľadom na to, je teda neplatné aj samotné postúpenie pohľadávky na žalobcu.

3. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde. Zároveň pripojil vyjadrenie k odporu žalovanej, v ktorom uviedol, že aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené. Čo sa týka výzvy právneho predchodcu žalobcu - banky, túto takisto predložili súdu už spolu so žalobou. Predmetná výzva bola žalovanej doručovaná doporučené.

4. Konanie bolo dňa 06.04.2021 postúpené Okresnému súdu Trenčín.

Dňa 01.06.2021 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobcu. Uviedla, že jej nebolo nikdy doručené oznámenie o postúpení pohľadávky a nedostalo sa do jej dispozície. Dôkazom o doručení je doručka, túto žalobca nepredložil. Čo sa týka výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, z vyjadrení žalobcu nie je stále zrejmé, či bola skutočne žalovanej aj doručená.

5. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie na deň 01.10.2021, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovanej. Nakoľko právny zástupca žalovanej nemal riadne vykázané doručenie predvolania na pojednávanie, súd určil nový termín pojednávania na deň 29.10.2021. Vykonaného pojednávania sa nezúčastnila žiadna sporová strana, resp. právny zástupca žalobcu. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil. Svoju neprítomnosť

na pojednávaní ospravedlnil v deň pojednávania aj právny zástupca žalovanej, pričom pripojiť aj svoju záverečnú reč, v ktorej zhrnul svoje doterajšie tvrdenia a žalobu navrhol zamietnuť.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: č.l. 5 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička", č.l. 8 žiadosť o flexipôžičku, č.l. č.l. 11 oznámenie o splnení obchodných podmienok, č.l. 12 dodatok k tiketu pre refinancovanie úverov, č.l. 12 európske informácie o spotrebiteľskom úvere, č.l. 15 údaj o hodnote RPMN, č.l. 16 - 29 prílohy k žiadosti o flexipôžičku, č.l. 31 podací hárok zo dňa 27.11.2020, č.l. 32 všeobecné obchodné podmienky, č.l. 35 prehľad platieb, č.l. 36 tretia upomienka - pokus o zmier, č.l. 37 - 39 nedatovaný poštový podací hárok, č.l. 40 výzva na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 21.06.2018 + doručka, č.l. 41 príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, č.l. 42 oznámenie o postúpení pohľadávky, č.l. 43 výzva na zaplatenie pohľadávky. Po tomto oboznámení sa so žalobou a listinnými dôkazmi súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, vec právne posúdil a rozhodol o žalobe.

6.1 Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva;

to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

6.2 Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

6.3 Podľa § 524 ods. 1. a 2. Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

6.4 Podľa § 525 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil.

6.5 Podľa § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

6.6 Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

6.7 Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

7.1 Žaloba žalobcu je po stránke skutkových tvrdení stručná. V zásade sa odvoláva na uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.12.2015 pod

č. úverového účtu XXXXXXXXXXXX a reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX úver vo výške 22.000 eur , ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou pravidelných mesačných splátok.

7.2 V prvom rade je potrebné uviesť, že súd skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu.

7.3 Vzhľadom na vykonané dokazovanie, v tomto prípade mal súd za preukázané, že v nadväznosti na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona

o bankách neprišlo k platnému právnomu úkonu postúpenia pohľadávky z banky na žalobcu, následkom čoho je právny úkon postúpenia pohľadávky v rozpore so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a teda je absolútne neplatný. K procesu postúpenia pohľadávky banky voči spotrebiteľovi na iný subjekt mohlo dôjsť za situácie, že nastala splatnosť splátky a odo dňa splatnosti splátky prešla doba 3 mesiacov omeškania. S ohľadom na ustanovenie

§ 17 zákona o spotrebiteľských úveroch môže banka postúpiť pohľadávku vyplývajúcu

zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len vtedy, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (t.j. po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu). Banka teda nemôže postúpiť pri spotrebiteľskom úvere len časť nesplateného dlhu (napríklad 1 splatnú splátku), ale buď musí vyčkať konečný termín splatnosti dlhu alebo sama vyhlási mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté (§ 565 Občianskeho zákonníka). Banka teda musí vždy - pred samotným postúpením pohľadávky - zaslať spotrebiteľovi výzvu na zaplatenie a predtým dodržať aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozorniť spotrebiteľa, že po 15 dňoch si uplatní právo na "zosplatenie" celého dlhu (ak ešte nenastala konečná splatnosť dlhu) v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Až potom môže celú zosplatenú pohľadávku postúpiť inému subjektu (aj tzv. nebankovke; pri postúpení pohľadávky banke platí iné pravidlo upravené v ustanovení § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.).

7.4 Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky listom zo dňa 06.03.2020 (založený v spise na č.l. 42). Právny predchodca však pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru nepreukázal súdu doručenie žalovanej písomnej výzvy, ktorá je v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách v nadväznosti na

§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podmienkou pre platné postúpenia pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky, dôsledkom čoho je neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky žalovanej z právneho predchodcu žalobcu VUB, a.s. na žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020. Žalobca súdu síce na č.l. 37 predložil súdu nedatovaný poštový podací hárok. Tento dôkaz súd nevyhodnotil ako dostatočný na preukázanie doručenia predmetnej výzvy žalovanej. Najmä ak žalovaná doručenie takejto písomnosti rozporuje a dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by sa uvedená, dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Súd ďalej poukazuje na to, že preukázať, že písomnosť sa dostala do sféry dispozície spotrebiteľa, musí tá strana sporu, ktorá z doručenia písomnosti pre seba vyvodzuje priaznivý následok. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca vyvodzuje pre seba priaznivé účinky v podobe nadobudnutia pohľadávky je na žalobcovi. Žalobca k uvedenej otázke ďalšie dôkazy nepredložil.

7.5 Súd mal teda za to, že žalobca nepreukázal dostatok aktívnej vecnej legitimitácie, nakoľko na preukázanie aktívnej vecnej legitimitácie nestačí predložiť len oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok. V tomto prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky a to preukázaním výzvy na úhradu pohľadávky jeho právnym predchodcom. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovanú na splnenie peňažného záväzku, titulom poskytnutého úveru, že jej túto výzvu odoslal a najmä doručil, teda nepreukázal, že by pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 02.03.2020 a tá je teda v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom - pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 Zákona o bankách v nadväznosti na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie, v zmysle platnej judikatúry musí byť dodržané vždy vtedy, keď dlžník s postúpením nesúhlasí, resp. svoj súhlas neprejaví, ako aj vtedy, keď banka do všeobecných obchodných podmienok vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Citované ustanovenie má kogentnú povahu a teda nie je možné sa od neho v zmluve odchýliť, keďže je v ňom presne určený postup, ktorý musí byť striktné dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnáť omeškané splátky a tak sa vyhnúť

postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na to akákoľvek iná úprava podmienok postúpenia pohľadávky v zmluve o úvere alebo všeobecných obchodných podmienok, alebo iných interných jednostranných alebo aj dvojstranných aktoch banky a žalovaného, ktoré banka vopred pripravila a žalovaný ich musel prijať, keď chcel, aby mu bol úver poskytnutý, ktoré sú na ujmu práv spotrebiteľa obmedzili zákonné limity umožňujúce banke postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi voči tretej osobe, nemôže byť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka platná.

7.6 K rovnakému záveru v obdobnej veci došiel napr. aj Krajský súd v Trnave sp. zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016, ktorý konštatoval, že "Slovenská sporiteľňa, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej (ktorá je predmetom tohto sporu) žalobkyni len po tom, ak bola žalovaná napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a to aj bez súhlasu žalovanej (ust. § 92 ods. 8 ZoB v znení účinnom ku dňu 28. marca 2013). V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo), bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovanej prihliadnuť. Pokiaľ ustálená súdna prax (R 4/2008) už v minulosti ustálila, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom) je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 OZ), tak takýto záver platí o to viac, ak postúpenie pohľadávky odporuje zákonu na dodržiavanie ktorého sa zmluvné strany dôvodne pri uzatváraní zmluvy o peňažnom záväzku spoliehali."

7.7 V danej veci žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú žalovaná uzatvorila s VÚB, ktorá (ako je všeobecne známe) je bankou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Túto pohľadávku voči žalovanej mal žalobca získať priamo od VÚB, ktorú pohľadávku mala VÚB postúpiť k 02.03.2020 na žalobcu - ako to vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 06.03.2020 (čl. 42 spisu).

7.8 Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Postúpením pohľadávky treba rozumieť zmenu v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne zmenu v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi, novému veriteľovi, a to i bez súhlasu dlžníka.

7.9 V danom prípade sa však VÚB ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky žalovanej na inú osobu ako banku musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke, avšak po splnení určitých podmienok. Jedná sa o prípad prelomenia bankového tajomstva, ktoré je klientovi banky garantované § 91 spomínaného zákona č. 483/2001 Z. z., preto podľa názoru súdu je pre platnosť postúpenia pohľadávky banky potrebné splniť prísnejšie kritériá, keďže k postúpeniu pohľadávky ako takému môže dôjsť aj bez súhlasu dlžníka. V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 tak predpokladom postúpenia pohľadávky banky je, aby bol klient s plnením tejto pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92

ods. 8 zákona o bankách na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní (viď bod 19. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018, R 60/2018). Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť, a ak tak aj napriek tomu urobí, potom takéto "postúpenie" je svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom a ako také je absolútne neplatné v zmysle § 39 OZ.

7.10 Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

7.11 V danom prípade žalobca tvrdí, že pohľadávku nadobudol postúpením od banky, mal riadne preukázať splnenie podmienok platného postúpenia (v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona o bankách), čo je predpokladom na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie.

7.12 Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal platné postúpenie pohľadávky či už titulom zmluvy o úvere z VÚB na žalobcu a nepreukázal súdu doručenie výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanej, súd má za to, že zmluvu, na základe ktorej došlo

k postúpeniu pohľadávky VÚB voči žalovanej treba považovať v zmysle § 39 OZ za neplatný právny úkon, nakoľko tento právny úkon je v rozpore so zákonom. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca nadobudol platne pohľadávku VÚB voči žalovanej, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, bolo potrebné zamietnuť žalobu v celom rozsahu aj z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobcu na podanie žaloby.

7.13 Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca nedisponuje dostatkom aktívnej vecnej legitímácie a preto žalobu v celom rozsahu zamietol a meritom žalobného návrhu sa už nezaoberal.

8.1 Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8.2 Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8.3 O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore v celom rozsahu neúspešný a preto patrí žalovanej vo vzťahu voči žalobcovi náhrada trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len

v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť

a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.